

ת"פ 33109/12 - מדינת ישראל נגד מוהנד אדריס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33109-12-12 25 דצמבר 2014

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקה
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

Mohand Adris

הנאשם

ஜudge

רקע

1. ביום 26.5.2014 הורשע הנאשם הנאשם על-יסוד הודהתו שנייתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), אשר יוכסה לו בכתב-אישום מתוקן.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 25.2.2011 בשעה 07:30, במהלך משמרתו בוקר ברחוב שעיר שכם בירושלים, עיכב השוטר אדמת זגירה (להלן: השוטר אדמת או השוטר) את הנאשם לבדיקה שגרתית בחשד כי הנאשם הזדהה באמצעות תעוזת זהות של אחיו הדומה לו, וכן בחשד כי הוא מחזיק ברשותו סכין מתקפלת. הנאשם הובא לתחנת המשטרה. במהלך המtanתו שם, ניגש אליו השוטר אדמת שביצע את הרישום במשרד כדי לדבר עמו. בשלב זה, קם הנאשם ונגח באמצעות ראשו לפניו של השוטר כתוצאה מעוצמת המכחה, נגרמה לשוטר נפיחות בפניו. בהמשך לכך, השוטר אדמת ושוטר נוסף נסף הצמידו את הנאשם לקיר וניסו להשתלט עליו, אולם הנאשם המשיך להשתלט ולהתפרק. לאחר שהשוטרים השתלטו על הנאשם, הנאשם נשך את רגלו של השוטר אדמת וגרם לו לסייע אדום. כתוצאה מתקיפתו של הנאשם את השוטר אדמת, וכן עקב ניסיון השוטרים להשתלט על הנאשם, נפגעו הן השוטר אדמת והן הנאשם. הנאשם הודה כי במעשהיו אלה, תקף שוטר בנסיבות חמימות כהתקיפה קשורה למילוי תפקידיו של השוטר כחוק, כשהוא מתקoon להכשיל את השוטר בתפקידו, למנוע אותו להפריע אליו למלאו. בכל אלה הודה הנאשם, ובгинך הורשע בעבירה שיוכסה לו.

2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם ישלח למסיקר לאחריו יהיה כל הצד חופשי בטיעונו לעונש. עוד הוסכם כי בשלב הטיעונים לעונש, רשאים הצדדים להציג ראיות על פגיעה גופנית כתוצאה מהאירוע נשוא כתב-האישום המתוקן, וב└בד שמדובר בראיות שהinan חלק מהחומרים החוקרים בתיק.

3. מתסיקר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר עם משפחתו בעיר העתיקה בירושלים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בחיק משפחה מרובת ילדים וקשת יום, וכי בני המשפחה שרים לאורר השנים במצב כלכלי קשה. הנאשם סיים 14 שנים לימוד בבית ספר מקצועית ובבעל תעודה בחשלהות. לאחר סיום לימודיו עבד לפרנסתו ושמיר על יציבות תעסוקתית. בשמונה השנים האחרונות, עובד הנאשם כשומר במתחם אל-אקסא מטעם ארגון הווקף. בתסיקר צוין כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירה של תקיפת שוטר.

אשר לעבירה נשוא היליך שבכורתת - שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטל אחריות למשעו. הנאשם ציין כי הוא מודיע לביעתיות בהתנהגותו ומסר כי האירוע התרחש כשהיה עייף לאחר שומרת לילה, ונלחץ מליקחתו לתחנת המשטרת וכתוצאה מכך פעל כפי שפועל. בנוסף, הנאשם מסר כי אכן החזיק בטעות זהות של אחיו הדומה לו, אולם לדבריו מדובר בטעות נטולת כוונה פלילית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע חריטה, אולם לצד זאת צמצם את חלקו בביצוע העבירה. עוד צוין כי שירות המבחן ניסה לבדוק עם הנאשם דפוס חזר בביצוע העבירה של תקיפת שוטר, אולם הנאשם התקשה להتابון בכך.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קוו אישיות לדוחים ובלתי בשלים, גדול באזרור רווי מתחמים, והוא בעל דימוי עצמי פגוע ותחושת חוסר ערך. כאשר משוחזרת חווית הפגיעה בערף, קיימת אצל הנאשם נטייה לפועל באימפרסייביות, תוך קושי בויסות דחפי ולא מחשבה על השלכות מעשו, כפי שככל הנראה קרה באירוע נשוא התקיק שבכורתת. כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי לאורך השנים גילה יציבות וمسئولות הן במסגרת הלימודית והן במסגרת תעסוקה. בנוסף, העובדה שהיא כי הנאשם מגלה אחריות לתקידי המשפחה כבן, כאח, כבעלה, כאב וכמספרנס. כאמור, הנאשם נטל אחריות למשעו והביע חריטה. כמו כן, אינו מכור לחומרים משני תודעה. כל אלה מהווים גורמי סיכון לשיקום.

במישור המלצה - שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם בשל לטיפול, וכן לא ניתן המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן ציין כי התלבט לעניין טيبة של הענישה המוחשית, שכן מחד גיסא עומדת החזרתיות ביצוע העבירות, ומצדך גיסא עסקין באדם בעל תפקיד תעסוקתי תקין שהוא מפרנס יחיד של בני משפחתו. בסופה של התלבטות, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, התחייבות כספית להימנע מעבירה ומאסר מוותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, ועל החבלות שנגרמו לשוטר בגין (בהתאם להסכמה הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הגישה המאשימה לעוני מתוך תיק החקירה צילומים של החבלות שנגרמו לשוטר שהותקף בעקבות הנגיחה בראשו והנשיכה ברגלו). בהתחשב בכל אלה, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע מ- 6 עד 12 חודשים מאסר בפועל. נכון עברו הפלילי של הנאשם בעבירות רלוונטיות, עתירה המאשימה להטיל על הנאשם 9-10 חודשים מאסר בפועל (קרי - עונש ברף הבינוי של המתחם הנטען), מאסר על-תנאי ופיזיו למתalon).

מנגד, בא-כוח הנאשם טען כי בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מלמדת כי במקרים דומים מוטלים עונשי מאסר על-תנאי /או של"צ. בהתחשב בכך; בטענת הנאשם כי הוא עצמו סבל מכ Abrams בעקבות האירוע וננה למרפאה עקב כך; וכן בשים לב למכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם; עתר הסגנו להטלת עונש צופה פניו עתיד עם רכיבים נוספים, ולחלוfin - עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבירות שירות.

יוער כי בא-כוח שני הצדדים תמכו את טיעוניהם לעונש באסמכתאות מן הפסיקה.

הנאשם עצמו ביקש שלא להוסיף דבר על טיעוני סנגороו, והתקשה לשאלת בית-המשפט האם יש לו הסבר לכך שהוא הפעם השלישית בה הוא מושרע בעבירה של תקיפה שוטר (ראו: עמ' 21, ש' 10 ואילך לפרטוקול).

מתחם העונש ההולם

5. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוגנת.

הערכיים החברתיים הנפגעים בגין עבירת תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות עניינם הגנה על שלמות הגוף והנפש של העוסקים במלאת אכיפת החוק וכן הגנה על הסדר הציבורי. המחווקע עומד על חומרתה של העבירה הנדונה כאשר קבוע לצידה עונש מקסימום של חמיש שנים מאסר, וכן עונש מינימום של שלושה חודשים מאסר. אף בבית-המשפט עמדו לא אחת בפסקאותיהם על החומרה הכרוכה בפגיעה באנשי אכיפת החוק בעודם מבצעים תפקידם על-פי דין; ועל כך שמעשים אלה חותרים תחת האינטרס הציבורי של הגנה על שלטון החוק.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** במקרים דנן מלמדת כי מדובר באירוע מתוכנן אלא ככל הנראה עסקין באירוע ספונטני, פרי התפרצויות רגעית, אשר התמשך על-פני זמן קצר יחסית. מайдן גיסא, לאחר שהנאשם עוכב כדי **ובעוודו ממטען בתחנת המשטרה**, קם ונংג בפניו של השוטר אדים שניגש לנאשם כדי לדבר עימו. בהמשך לכך, הנאשם השתולל והתפרקע, שעיה שהשוטר אדים ושוטר נסף ניסו להשתלט עליו. לאחר שהשתלטו השוטרים על הנאשם, הוא נשק את רגלו של השוטר אדים. כתוצאה ממשיעו של הנאשם נגרמו לשוטר אדים נפיחות בפנים וכן סימן אדום ברגלו (כאמור, במסגרת הסדר הטיעון, הגיעו המאשימה צילומים של החבלות בפניו וברגלו של השוטר). מעשיו אלה של הנאשם מעידים על תזוזה ועזות מצח, וכן על זלזול בוטה ועל העדר מORA מפני החוק ושלוחיו. מדובר במעשים הנושאים כיבור רב, ויש בהם כדי לפגוע באינטרס הציבורי של הגנה על שלטון החוק ועל העוסקים במלאת אכיפתו.

בחינת **מדיניות הענישה הנוגנת** מלמדת כי בית-המשפט עומד על הצורך לנתקו במדיניות ענישה שתעביר מסר ברור ומרתיע עבור היחיד והרבבים, מפני תופעות של אלימות נגד שוטרים במהלך מילוי תפקידם. בכלל, רמת הענישה הנוגנת בגין עבירה של תקיפה שוטר לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין נעה מצו של"צ בהיקף ממשמעו בתוספת ענישה מותנית (במקרים קלים של רמת אלימות נמוכה שלא גרמה לחבלה כלשהיא); דרך מאסר בפועל לריצו'

בדרכ של עבודות שירות; וכלה בעונשי מסר בפועל לריצוי מאחורי סORG ובריח (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 2012-11-12 מדינת ישראל נ' סלהב (26.2.2013); ת"פ (י-ם) 35514-09-11 מדינת ישראל נ' דיבב (11.2.2014)). במקרים לא מעטים, כולל העונש גם רכיב של פיצוי כספי לטובות השוטר שהותקף, ולעתים גם רכיב של קנס.

6. בהתחשב בעקרון המנחה של הילימה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; וכן בהתחשב במידיניות העונשה הנוגנת; **אני סבורה כי מתחם העונש ההולם במקרה דין גע ממספר בודד של חודשי מסר בפועל ועד 12 חודשים מסר בפועל.** במקרה שלפני, לא מצאי לחרוג מתחם העונשה ההולם ל**קולא** (משיקולי שיקום) או לחומרה (משיקולי הגנה על שלום הציבור).

העונש המתאים

7. לצורך גזרת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שבין קשרות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

לקולא שקלתי את הودאת הנאם בעבודות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות. בנוסף, ניתן משקל בזמן שחלף מאז ביצע הנאם את העבירה (קרוב לארבע שנים), כאשר בתקופה זו לא הורשע הנאם בביצוע של עבירות נוספת. עוד ניתן משקל לנסיבות האישיות של הנאם שהינו אב לילדים קטנים, ולמאמציו לנוהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, היכול דאגה למושחתו ולפרנסתה. אוסיף ואציג כי על הנאם לא נוצר מעולם עונש מסר בפועל, ויש להניח כי עונש מסווג זה לא יהיה קל עבורו ועבור בני משפחתו.

לחובת הנאם שקלתי את עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין (העבירות הקודמות בוצעו בשנים 2002 ו- 2008 והוטלו על הנאם בגין מסרים מותנים וכן קנס או התחייבות כספית). יתר על כן; העבירה נשוא ההליך לפניי בוצעה כאשר אותה עת היה תלוי ועומד כנגד הנאם כתב-אישום בגין עבירה קודמת של תקיפת שוטר (ת"פ (י-ם) 30135-04-10). אוסיף כי שירות המבחן התרשם כי הנאם אינו בשל לטיפול ואף התקשה לבחון את הדפוס החוזר שהתנהלו. בהקשר זה עיר כי אף אני ניסיתי באולם-הדיונים לאפשר לנאם במסגרת דבריו האחרון להציג הסבר לכך שזו הפעם השלישית בה הוא מושרע בעבירה של תקיפת שוטר, אולם הנאם התקשה בכך.

8. באיזון בין מכלול השיקולים ל**קולא** ולהומרה, אני סבורה כי יש להשית על הנאם עונש אשר תהיה בו הרתעה ממשית של היחיד, כמו- גם של הרבים, מפני הישנות המעשים. נוכח הנסיבות והתוצאות הטමונים במעשה של נגיעה בראשו של שוטר ונשיכת בריגלו בתוך תחנת משטרת; נוכח עברו הפלילי של הנאם הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת שוטרים; נוכח העובדה כי העבירה נשוא התקן הנוכחי בוצעה כאשר כתב-אישום קודם בגין עבירה של תקיפת שוטר היה תלוי ועומד כנגד הנאם; וכן נוכח העדר בשלות לטיפול וקושי בבחינת הסיבות להישנות המעשים; אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאם עונש מסר בפועל לריצוי מאחורי SORG ובריח, ואין להסתפק במסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות כהמלצת שירות המבחן (כאמור, שירות המבחן ציין בעצמו כי המליץ להסתפק בעבודות שירות

לאחר התלבבות). אף שבית-המשפט מיחס משקל מהותי לעמדת שירות המבחן, מדובר בהמלצה בלבד. בעוד שירות המבחן שוקל שיקול שיקום, הרי מתקיים של בית-המשפט לבחון את התמונה הכלכלית וליחס משקל מתאים למכלול שיקולי העונשה בנסיבות העניין. במקרה הנדון, דעתו היא בקביעת סוג העונש שיוטל על הנאשם ואופן ריצויו, השיקולים שעוניים הלימה, גמול והרתעה- גברים, ומוביילים למאסר בפועל ממש. יחד עם זאת, בקביעת מידת העונש (קרי, משך המאסר בפועל) ראוי ליתן משקל ממש למכלול השיקולים לקולא עליהם עמדתי לעיל ובהם: ההודאה, חלוף הזמן, היותו של הנאשם מרנס ילדים קטנים, והעובדה כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל זהה היה לו מאסרו הראשון.

סוף דבר

9. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כלהלן:
 - א. חודשיים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו ביום 15.2.2015 עד השעה 00:00 במכרז הרושים בירושלים.
 - ב. 3 חודשים מאסר על-תנאי במשך שלוש שנים מיום שחררו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסווג עוו.
 - ג. 6 חודשים מאסר על-תנאי במשך שלוש שנים מיום שחררו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסווג פשע.
 - ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לשוטר המתalon. הפיצוי ישולם ב-5 תלולים ב-5 תלולים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 10.5.2015 ובכל 10 לחודש של אחרים.

המיאהה תעבור לזכירות את פרטיו השוטר בתוך 7 ימים מהיום.

ה. ע/ 1 - ע/ 2 מוחזרים לידי ב"כ המיאהה.

הזכירות תמציא העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.